

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

ขอบังคับกระทรวงกลาโหม

ว่าด้วยผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๕

โดยที่เป็นการสมควร แก่ใจ ขอบังคับ ของ กระทรวง
กลาโหม ว่าด้วยผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ตาม
กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร ให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับกระทรวง
กลาโหม ว่าด้วยผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ตาม
กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๔๘๕”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๔. แห่งข้อบังคับ
กระทรวงกลาโหม ว่าด้วยผู้สำเร็จการศึกษา จาก มหาวิทยาลัย
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๘๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๙๕

“ข้อ ๔. การบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาตามข้อ ๓. ให้บรรจุเข้ารับราชการในกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ตามความต้องการของแต่ละกองทัพบก และให้รับราชการเป็นเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่กระทรวงกลาโหมสั่งบรรจุ เป็นต้นไป

ในกรณีที่ผู้สำเร็จการศึกษาเกินความต้องการของกองทัพบกทั้งสาม ก็ให้บรรจุตามความในวรรคก่อนด้วยวิธีจับสลาก จำนวนที่เหลือจากการบรรจุตามความในวรรคก่อน ให้บรรจุเข้าประจำกรมกำลังพลทหารบก กรมกำลังพลทหารเรือ และกรมกำลังพลทหารอากาศ แล้วทำการฝึกอบรมในหน้าที่ของนายทหารชั้นสัญญาบัตร เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ เดือน”

ข้อ ๕. ให้ยกเลิกความในข้อ ๕. แห่งข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕. ให้มีคณะกรรมการจัดสรรการบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร ซึ่งเขียนอย่างย่อว่า “กจส.” ประกอบด้วย

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๘๘

- (๑) เจ้ากรมยุทธการเสนาธิการกลาโหม
- (๒) เจ้ากรมกำลังพลทหารบก หรือผู้แทน
- (๓) เจ้ากรมกำลังพลทหารเรือ หรือผู้แทน
- (๔) เจ้ากรมกำลังพลทหารอากาศ หรือผู้แทน
- (๕) เจ้ากรมการรักษาดินแดน หรือผู้แทน

โดยมีเจ้ากรมยุทธการเสนาธิการกลาโหม เป็นประธาน และหัวหน้ากองกำลังพล กรมยุทธการเสนาธิการกลาโหม เป็นเลขานุการ มีหน้าที่จัดสรรการบรรจุ ตามความในข้อ ๔. แล้วแจ้งให้กองทัพต่างๆ ดำเนินการขอบรรจุและแต่งตั้งยศทหารต่อไป”

ข้อ ๕. ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๗. แห่งข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗. ให้กองทัพต้นสังกัดเสนอขอปลดผู้ทรงรับราชการครบกำหนดตามข้อ ๔. ออกจากราชการเป็นนายทหารกองหนุน

ผู้ ที่ ออกจากราชการ เป็น นายทหาร กองหนุน ตาม ความในวรรคก่อน หากบรรจุเข้ารับราชการเป็นนายทหาร

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๘๕

สัญญาบัตรประจำการ การพิจารณาเกี่ยวกับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนค่าวิชาตามวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามนัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๕

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมฉบับนี้
คือ

สำหรับหมายเลข ๑ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร กำหนดระยะเวลารับราชการไว้ไม่เกิน ๒ ปี แต่ตามข้อบังคับฯ กำหนดไว้ ๒ ปี จึงควรแก้ไขเป็นไม่เกิน ๒ ปี เพื่อเปิดโอกาสให้ทางการพิจารณาปลดได้ตามความเหมาะสม

สำหรับหมายเลข ๒ กำหนดขึ้นเพื่อสะดวกต่อการใช้เรียกชาน

สำหรับหมายเลข ๓ เนื่องจากทางปฏิบัติผู้ที่รับราชการครบกำหนดแล้ว ทางการจัดต้องตั้งปลดเป็นนายทหารกองหนุนเสียก่อน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร แล้วจึงทำเรื่องสมัครอย่างผู้สมัครเข้ารับราชการทั่วไป ฉะนั้นการรับราชการต่อเนื่องใน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๕๕

กรณีนี้ จึงไม่มาทางเกิดขึ้นได้ จึงควรยกเด็กหัดการให้เข้ารับราชการ
ครบกำหนด ๒ ปี แล้วสมัครเป็นนายทหารสัญญาบัตรประจำการ
ต่อไปได้ เสีย

สำหรับหมายเลข ๔ เนื่องจาก ผู้ที่เข้ารับราชการตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร เป็นผู้ที่ถูกบังคับให้เข้ารับ
ราชการ ทางกรจึงให้สิทธิรับ พ.ค.ว. ตามวิทยฐานะเป็นกรณีพิเศษ
โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งที่บรรจุ เพื่อบำรุงกำลังหัวใจให้ปฏิบัติหน้าที่
ราชการด้วยดี ส่วนผู้ที่รับราชการครบกำหนดปลดและออกจากราชการ
เป็นนายทหารกองหนุน แล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นนายทหารสัญญา
บัตรประจำการใหม่ ทางกรถือว่าเป็นการสมัครเข้ารับราชการอย่างผู้
สมัครทั่วไป และการให้สิทธิรับ พ.ค.ว. ตามวิทยฐานะก็ต้องพิจารณา
ถึงตำแหน่งที่บรรจุตามนัยที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม
ว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน จึงควรกำหนดไว้ให้เป็นกรณีแน่นอนใน
ข้อบังคับ ๆ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นได้ (เดิมไม่ได้กำหนดไว้)